

Krystyna Szumilas
Minister Edukacji Narodowej
Aleja Szucha 25
00-950 Warszawa

dotyczy:

Sprawozdania pt. „Szkoła milczenia”, tj. przeglądu treści podręczników szkolnych, zajęć wychowania do życia w rodzinie pod kątem przedstawienia z nich treści homofobicznych i problematyki LGBTQ (Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych, Osób Transpłciowych oraz Osób Queer – poszukujących swojej orientacji seksualnej).

Szanowna Pani Minister

W związku z umieszczeniem na stronie internetowej Sprawozdania pt. „Szkoła milczenia” pragnę przekazać, co następuje:

I. Treść Sprawozdania „Szkoła milczenia” cechują nierzetelność i zastraszanie

1. Ekspertki, dokonując analizy treści podręczników do „wychowania do życia w rodzinie” w swoich opiniach świadomie wprowadzają w błąd odbiorców Sprawozdania. Skupiają się głównie na serii podręczników pt. „Wędrując ku dorosłości” - **tych edycji podręczników, które są już wycofane z użytku.** Przytaczają kolejne wydania podręcznika do gimnazjum, ale analizują treści nieaktualne, bazujące na starych podstawach programowych. Ten materiał służy do wyciągania krytycznych wniosków, pomimo że edycja podręcznika dopuszczonego w 1999 roku przestała już w 2009 roku obowiązywać i w nauczaniu szkolnym funkcjonuje podręcznik pod tym samym tytułem, ale

dostosowany do nowych podstaw programowych.

Podobnie szczegółowej analizie poddano podręcznik *Wędrując ku dorosłości. Wychowanie do życia w rodzinie dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych*, Wyd. RUBIKON, Kraków 1999, żądając jego wycofania. **Tymczasem podręcznik ten utracił swoją aktualność w czerwcu 2012 roku, ponieważ był realizacją podstaw programowych z 15 lutego 1999 roku.**

2. Jednocześnie w Sprawozdaniu „Szkoły milczenia” nie znajdziemy analizy treści podręczników również dopuszczonych w tym samym czasie, ale autorstwa znanych seksuologów:

- ✦ Andrzej Jaczewski, Zbigniew Izdebski, *Kocha, lubi, szanuje. Wychowanie do życia w rodzinie” dla klasy 1 i 2 liceum ogólnokształcącego*, Wyd. PWN, Warszawa 1999
- ✦ Alicja Długołęcka-Lach, Grażyna Tworkiewicz Bieniaś, *Ja i Ty. Wychowanie do życia w rodzinie. Podręcznik do gimnazjum*, Wyd. PAZDRO Oficyna Edukacyjna, Warszawa 2000

Te podręczniki nie są analizowane pod względem wprowadzenia treści opartych na ustaleniach nauki oraz kształtujących postawę akceptacji dla LGBTQ (Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych, Osób Transpłciowych oraz Osób Queer).

Można więc wnioskować, że eksperci obawiali się włączyć powyższe podręczniki do „Szkoły milczenia”, ponieważ przy zastosowaniu swoich kryteriów oceny, musieliby je również potraktować jako niezgodne z ustaleniami nauki.

3. Celem tej świadomie przeprowadzonej manipulacji jest wzbudzenie u odbiorców grozy i oburzenia oraz ideologicznego zastraszenia. Podstawowe w judeochrześcijańskiej kulturze wartości i zasady dotyczące małżeństwa i rodziny są podważane, ironizowane oraz wielokrotnie etykietowane jako katolickie; czytaj: nietolerancyjne, złe, homofobiczne, nienaukowe.

II. Wychowanie prorodzinne a prawo oświatowe

1. Eksperci oskarżają autorów podręczników o reprodukcję antyhomoseksualnych stereotypów i uprzedzeń, a wiele – ich zdaniem przytoczonych fragmentów spełnia mowę nienawiści (s. 95). Tymczasem mową nienawiści przepełniony jest sam tekst Sprawozdania np. jeden z ekspertów zadaje pytanie: „Czy przedmiot „wychowanie do życia w rodzinie” ma służyć przygotowaniu dzieci i młodzieży do życia w realnych warunkach współczesnych form życia rodzinnego, czy też służyć ma zaklinaniu rzeczywistości, ignorowaniu przemian i tępej, nachalnej reprodukcji modelu konserwatywnego?”

Autorzy podręczników wprowadzają treści nauczania, zgodne z literą i duchem prawa, zawarte w ustawach i rozporządzeniach dotyczących nauczania i wychowania młodzieży:

a) Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 „Oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa; kieruje się zasadami zawartymi w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także wskazaniemi zawartymi w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Konwencji o Prawach Dziecka. **Nauczanie i wychowanie – respektując chrześcijański system wartości – za podstawę przyjmuje uniwersalne zasady etyki.** Kształcenie i wychowanie służy rozwijaniu u młodzieży poczucia odpowiedzialności, miłości ojczyzny oraz poszanowania dla polskiego dziedzictwa kulturowego, przy jednoczesnym otwarciu się na wartości kultur Europy i świata. Szkoła winna zapewnić każdemu uczniowi warunki niezbędne do jego rozwoju, **przygotować go do wypełniania obowiązków rodzinnych i obywatelskich w oparciu o zasady solidarności, demokracji, tolerancji, sprawiedliwości i wolności**” (podkreślenia T.K.). Zatem elementy „katolickości” zawarte w rozdziale dot. antropologii człowieka – to zasady „respektowania przez MEN chrześcijańskiego systemu wartości i uniwersalnych zasad etyki”. Te zasady nie wynikają tylko z

religii, ale akcentują prawo naturalne (*ratio recta* – prawy rozum), które jest powszechnie uznawane. Zajęcia wychowania do życia w rodzinie są realizacją powyższej filozofii i misji szkoły.

b) Rozporządzenie MEN z dnia 12 sierpnia 1999 z późn. zm. (Dz. U. z dnia 17 sierpnia 1999 r.) wskazuje na prorodzinny charakter zajęć:

§ 2. Realizacja treści programowych zajęć powinna stanowić spójną całość z pozostałymi działaniami wychowawczymi i profilaktycznymi szkoły, a w szczególności:

- 1) wspierać wychowawczą rolę rodziny,*
- 2) promować integralne ujęcie ludzkiej seksualności,*
- 3) kształtować postawy prorodzinne, prozdrowotne i prospołeczne.*

III. Prawa rodziców

1. Powołani eksperci (seksuolodzy i edukatorzy seksualni) nie uwzględniają pierwszego i naturalnego prawa rodziców do wychowywania swoich dzieci. Prawo to zapewnia im Konstytucja RP (art. 48 ust. 1). Dyrektywa tej Konstytucji odnosi się w szczególności do realizacji przez rodziców ich prawa do zapewnienia dzieciom wychowania i nauczania moralnego, a także religijnego (art. 53 ust. 3). Rodzice mają niezbywalne prawo do takiego wychowania szkolnego, które będzie transmisją ich zasad. Autorzy podręczników do wychowania do życia w rodzinie winni te uwarunkowania socjokulturowe, etyczne i religijne uwzględniać.

Praktyka 15 lat istnienia zajęć WDŻwR sprawdziła się, ponieważ podstawa programowa, jak też program i podręczniki nie wzbudzały dotychczas zastrzeżeń i nie wywoływały protestów rodziców.

2. Postulat wyrażony w Rekomendacji 2 Sprawozdania (s. 180) o „poszerzenie kręgu podmiotów, których opinia umożliwiłaby ministrowi decyzję o cofnięciu

podręcznika” należałoby przede wszystkim włączyć organizacje, stowarzyszenia i fundacje zrzeszające rodziców.

Z uwagi na respektowanie praw rodziców jako pierwszych wychowawców swoich dzieci - oni także nie mogą być pozbawieni opiniowania postulowanych zmian w podstawach programowych dotyczących wprowadzenia problematyki LGBTQ do treści nauczania.

Teresa Król

Konsultant do spraw wychowania do życia rodzinie
redaktor i współautor podręcznika „Wędrując ku dorosłości”

Do wiadomości:

1. Sejmowa Komisja Edukacji, Nauki i Młodzieży

Andrzej Smirnow
Przewodniczący Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

2. Senacka Komisja Nauki, Edukacji i Sportu

Ryszard Bonisławski
Senacka Komisja Nauki, Edukacji i Sportu
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

3. Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz

Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania

Al. Ujazdowskie 1/3

00-583 Warszawa

4. Rzecznik Praw Obywatelskich

Irena Lipowicz

Rzecznik Praw Obywatelskich

Aleja Solidarności 77

00 - 090 Warszawa